

Sager altid skulle være offentlige Politisager, i alt Fald havde været ændret derhen, at det kun skulde være Tilfældet, naar vedkommende Forurettede forlangte det. Jeg vilde imidlertid have kunnet se bort fra disse og adskillige andre Indvendinger, dersom Forslaget overfor Kjøbstæderne havde været nogenlunde fyldestgjørende, men det skjønner jeg aldeles ikke, at det er. I Motiverne, som ledsgagede Forslaget, da det blev forelagt her i Thinget i Fjor, gjordes der blandt Andet opmærksom paa, at ligesom man i Kjøbenhavn trængte til at faae en forhøjet Skat for at indskrænke Hundeholdet, saaledes var der ogsaa flere Steder i Kjøbstæderne, hvor man søgte Savnet af, at man ikke var i Stand til at sætte Skatten høiere op. Der er ogsaa fra det staaende Udvalg for den danske Kjøbstadsforening indkommet et Andragende, til hvilket der henvises i Motiverne, og hvori der udtales Ønske om, at Kjøbstæderne maa blive satte i Stand til, hvor det skulde vise sig nødvendigt, at forhøje Hundeskatten indtil 30 Kr. for en Hund, og en Bestemmelse i denne Retning blev optaget ganske i Overensstemmelse med Andragernes Ønske i Forslaget, saaledes som det blev forelagt. Nu er Resultatet af den Forandring, Forslaget har undergaaet i det andet Thing, imidlertid blevet det, at man i Stedet for paa dette Punkt at imødekomme Kjøbstædernes Ønske, er gaaet i den stik modsatte Retning, idet man i Stedet for at give Kjøbstædernes Kommunalbestyrelser Midler i Hænde til at forhøje Skatten, hvor de anse det for nødvendigt, nu vil paalægge dem at sætte Hundeskatten ned mange Steder. I alt Fald i flere af de fynske Kjøbstæder, saaledes Odense, Svendborg og maaske flere, har man sat Hundeskatten saa høit, som man kunde gjøre det efter den gjældende Lov, nemlig til 10 Kr., og man har gjentagne Gange i Odense udtalt Ønsket om, at man kunde blive i Stand til at sætte den endnu høiere. Men nu vil man paalægge Odense og de andre dermed ligestillede Byer at sætte Skatten ned til 5 Kr. for smaa Hunde, og af dem er der som bekendt flest i Byerne. Jeg kan ikke negte, at hvor megen Bids jeg end i Almindelighed sætter paa, at den høitærede Justitsminister kan komme med et Forslag fra det andet Thing og anbefale det til Vedtagelse her, undrer det mig dog, at den høitærede Justitsminister, som i Fjor forelagde et Forslag i denne Retning, blandt Andet ogsaa paa Grundlag af de af mig anførte Ønsker fra Kjøbstadsforeningen, nu kan finde sig tilfreds med det foreliggende Forslag, som gaar i stik modsat Retning af det Tilsigtede.

Dersom der ikke i den Henseende kan blive foretaget Forandringer i det foreliggende Forslag, kan jeg for mit Vedkommende ikke give det min Stemme.

Griksen: Om de Bestemmelser i Lovforslaget, der vedrøre Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, skal jeg ikke yttre mig; derimod skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger angaaende de Bestemmelser, der vedrøre Landet. Mit oprindelige Standpunkt til dette Lovforslag var ligesom den høitærede Justitsministers, idet jeg mente, at Forslaget ikke burde have vedrørt Landet; men jeg var med til i Fjor at gaa ind paa, at for Landets Vedkommende skulde enhver selvstændig Familie have Ret til at have en Hund skattefrit mod at løse et Tegn til 50 Dre. Dette er nu blevet forandret derhen, at Hunde, der ikke ere over 20 Tommer, ere aldeles fritagne, hvormod der af Hunde, som maale over 20 Tommer, skal svares 3 Kr. Jeg kan ikke ret skjønne Grunden til denne Bestemmelse. Ganske vist kan det siges, at har en Mand — det være sig en Husmand eller en Gaardmand — Raad til at have en Hund paa over 20 Tommer, kan han ogsaa have Raad til at betale 3 Kr., men dette skal jeg imidlertid ikke nærmere gaa ind paa. Jeg kan til Nød stemme for denne Bestemmelse, men jeg havde dog helst set, at der ikke var gjort nogen Forskjel i den Retning for Hundenes Vedkommende. Det, jeg egentlig har begjæret Ordet for, er for at faae Klarhed over Bestemmelsen i § 6. Der staaar, at Hunde, der bestandig holdes lænkede eller indelukkede paa afspærret Plads eller i Gaardsrum, selvfølgelig ere fritagne for Skat. Nu er det jo en Kjendsgjerning, at der er mange Gaardmænd, der ikke ynde løsgaende Hunde og kun have Hunde, der ere lænkede; men ligesaa sikkert er det, at mange af disse store Hunde, som staa i Lænke, nuomfunder blive benyttede til at hjælpe Mælkepigen med at trække Mælken hjem fra Marken, ligesom ogsaa til at føre Mælken til Mejerierne, som jo nu snart findes i talrigt Antal. Naar nu en saadan Hund løses af sin Lænke og spændes for Mælkevoغن, og derpaa, naar den har udført sit Arbejde, føres tilbage til Lænken igjen, gaar jeg ud fra, at denne Hund absolut maa betragtes som Lænkehund, saa at den ikke kommer ind under Beskatningen. Jeg haaber, at den høitærede Justitsminister vil give til Kjende, om denne min Opfattelse er rigtig. Med Hensyn til § 9, som det ærede 3die Medlem for 10de Kredts (København) udtalte sig om, skal jeg for mit Vedkommende erklære, at hvis det ikke i Følge Forslaget